

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IPÓS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
IRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 49/06

13. června 2006

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-173/03

Traghetti del Mediterraneo SpA v. Repubblica italiana

SOUD POTVRZUJE, ŽE ČLENSKÝ STÁT JE ODPOVĚDNÝ ZA ŠKODY ZPŮSOBENÉ JEDNOTLIVCI ZJEVNÝM PORUŠENÍM PRÁVA SPOLEČENSTVÍ PŘÍČITATELNÝM NEJVYŠŠÍMU SOUDU

Tato odpovědnost nemůže být omezena pouze na případy úmyslu nebo hrubé nedbalosti soudce, pokud by takové omezení vedlo k vyloučení vzniku této odpovědnosti v případě, kdy došlo ke zjevnému porušení práva Společenství.

Odpovědnost může být rovněž založena, vyplývá-li zjevné porušení práva Společenství z výkladu právních pravidel nebo z posouzení skutkových okolností a důkazů.

V roce 1981 podala společnost námořní přepravy Traghetti del Mediterraneo („TDM“) u Tribunale di Napoli žalobu na konkurenční společnost Tirrenia di Navigazione. TDM se domáhala náhrady škody, kterou jí konkurenční společnost způsobila svojí politikou nízkých cen na trhu námořní kobotáže mezi kontinentální Itálií a ostrovy Sardinii a Sicílií díky získání veřejných dotací.

TDM tvrdila zejména, že sporné chování představuje akt nekalé soutěže a zneužití dominantního postavení, které zakazuje Smlouva o ES.

Návrh na náhradu škody byl zamítnut všemi italskými soudy, kterým byla věc předložena, to znamená v prvním stupni Tribunale di Napoli a poté, v řízení o odvolání a v řízení o kasačním opravném prostředku, Corte d'appello di Napoli a Corte suprema di cassazione. Jelikož měl správce konkurzní podstaty společnosti TDM, která se mezitím ocitla v likvidaci, za to, že rozsudek posledně uvedeného soudu je založen na nesprávném výkladu pravidel Společenství, podal žalobu proti Italské republice u Tribunale di Genova. Jeho žaloba směřuje k náhradě škody, kterou TDM utrpěla v důsledku nesprávných výkladů, kterých se

dopustil nejvyšší soud, a v důsledku porušení povinnosti předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropských společenství.

Za těchto okolností se Tribunale di Genova táže Soudního dvora, zda právo Společenství a zejména zásady vyjádřené Soudním dvorem v rozsudku Köbler¹ brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je italský zákon², která jednak vylučuje veškerou odpovědnost členského státu za škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství, kterého se dopustí vnitrostátní soud rozhodující v poslední instanci, vyplývá-li toto porušení z výkladu právních pravidel nebo z posouzení skutkových okolností a důkazů uskutečněných tímto soudem, a jednak tuto odpovědnost dále omezuje pouze na případy úmyslu nebo hrubé nedbalosti soudce.

Soudní dvůr nejprve připomíná, že zásada, podle které je **členský stát povinen nahradit škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství**, které mu lze přičíst, je platná pro jakékoli porušení práva Společenství, a to **bez ohledu na orgán tohoto státu, jehož jednáním či opomenutím k porušení došlo**.

Dále zdůrazňuje, že základní úloha soudní moci při ochraně práv jednotlivců vyplývajících z práva Společenství by byla oslabena, pokud by tito jednotlivci za určitých okolností nemohli získat náhradu škod způsobených porušením práva Společenství přičitatelným soudu členského státu rozhodujícímu v poslední instanci. V takovém případě musejí mít jednotlivci možnost domáhat se odpovědnosti státu, aby tak mohli získat právní ochranu svých práv.

Soudní dvůr uvádí, že výklad právních pravidel a posuzování skutkových okolností a důkazů tvoří podstatné části soudní činnosti a že obě tyto části mohou v určitých případech vést ke zjevnému porušení použitelného práva.

Vyloučit veškeré možnosti založení odpovědnosti státu, jakmile se porušení vytýkané vnitrostátnímu soudu týká výkladu právních pravidel nebo jím provedeného posouzení skutkových okolností nebo důkazů, by znamenalo zbavit zásadu odpovědnosti státu své podstaty a vedlo by k tomu, že by se jednotlivcům nedostávalo žádné soudní ochrany, pokud by se vnitrostátní soud rozhodující v poslední instanci dopustil při takové výkladové nebo posuzovací činnosti zjevného pochybení.

Pokud jde o omezení odpovědnosti státu pouze na případy úmyslu nebo hrubé nedbalosti soudce, Soudní dvůr připomíná, že odpovědnost státu za škody způsobené jednotlivcům porušením práva Společenství přičitatelným vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu v poslední instanci může být založena ve výjimečném případě, kdy tento soud zjevným způsobem porušil použitelné právo.

---

¹ Rozsudek ze dne 30. září 2003 (C-224/01, Recueil, s. I-10239).

² Zákon č. 117 ze dne 13. dubna 1988 o náhradě škod způsobených při výkonu soudních funkcí a občanskoprávní odpovědnosti soudců [legge n° 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell' esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati (GURI č. 88 ze dne 15. dubna 1988, s. 3)].

Toto zjevné porušení je posuzováno zejména s ohledem na určitá kritéria, jako stupeň jasnosti a přesnosti porušeného pravidla, omluvitelná, nebo neomluvitelná povaha nesprávného právního posouzení nebo nesplnění povinnosti předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce dotčeným soudem. V každém případě je předpokládáno, bylo-li dotčené rozhodnutí přijato ve zjevném rozporu s judikaturou Soudního dvora v dané oblasti.

Proto, **ačkoli nelze vyloučit, že vnitrostátní právo upřesní kritéria** týkající se povahy nebo stupně porušení, **která musí být splněna pro to, aby mohla být založena odpovědnost státu** za porušení práva Společenství přičitatelné vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu v poslední instanci, **tato kritéria v žádném případě nemohou ukládat striktnější požadavky, než které vyplývají z podmínky zjevného porušení použitelného práva.**

V důsledku toho je **omezení založení odpovědnosti státu pouze na případy úmyslu nebo hrubé nedbalosti soudce v rozporu s právem Společenství, pokud by takové omezení vedlo k vyloučení založení této odpovědnosti v případech, kdy došlo ke zjevnému porušení použitelného práva.**

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: FR, DE, EN, IT, CS, EL, ES, HU, NL, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-173/03>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím p. Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

*Snímky z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EbS "Europe by Satellite",
službě poskytované Evropskou komisí, Generální ředitelstvím Tisk a komunikace,
L-2920 Luxembourg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249
nebo B-1049 Brusel, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956*